

GORENJEC

Političen in gospodarski list.

Stane za Kranj z dostavljanjem na dom 4 K, po pošti za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za Nemčijo 4 marke, za Ameriko 2 dolarja. Posamezne številke po 10 vin. — Na naročbe brez naročnine se ne ozira. — Uredništvo in upravnništvo je v hiši št. 173. — Izdajatelj: Tiskovno društvo v Kranju. — Odgovorni urednik: Lavoslav Novak — Rokopisi naj se ne pošiljajo prepozno.

Izhaja vsak petek
: ob petih zvečer :

Inserati se računajo za celo stran 50 K, za pol strani 30 K, za četrt strani 20 K. Inserati se plačujejo naprej. Za manjša oznanila se plačuje za peti-vesto 10 vin., če se tiska enkrat, za večkrat znaten popust. — Upravnništvo naj se blagovoljno pošilja naročnina, reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Svetovna vojna.

Avstrija — Rusija.

V Bukovini stoje večje ruske čete ob reki Moldavici ter pri mestu Seletinu ob Sučavi. Bukovinski deželni predsednik grof Meran je zapustil Dorno Vatro, na jugu Bukovine ležeče mesto, in se je preselil v Bistrico na Ogrskem. Tu se je zahvalil vladnemu komisarju grofu Bethlenu za skrb, katero inajo Ogrji za begunce iz Bukovine. Nato se je odpeljal z avtomobilom v Kološvar in se čez dva dni povrnil v Bistrico. Pri Jakobbeniju, blizu meje med Ogrsko in Bukovino, je bila huda bitka. Rusi so se ustavili. V Marmaroškem komitatu so bili manjši artiljerijski boji. V komitatu Ung so imeli Rusi zasedeno dolino Ljuto in kozaki so zadnje dni delali pohode do Csontos. Sedaj so pa naši zasedli ozke prehode in so se Rusi umaknili v zgornjo dolino reke Ung, kjer še trajajo boji. Pri uszoškem prelazu so bili zopet dne 16. t. m. ljuti artiljerijski boji, ki so se končali z zmago naših. Ruska pehota se je morala umakniti. Tudi v komitatu Bereg so začeli naši prodirati. Po vsem gorovju so divjali hudi snežni viharji. Zmrznilo je veliko Rusov in nekaj so jih pobrale črne koze. Karpate je zapadel debel sneg.

Dne 14. januarja je bila na Dunajcu jako huda kanonada. Naši težki topovi so dobro delali. Šrapneli so zažgali neko veliko skladišče in ruski topovi, ki so od tam več dni bobneli, so morali umolkneti. — Pri Bogumilicah ob Dunajcu, kjer je zadnja postaja pred Tarnovom, in v okolici, so pa napravili ruski šrapneli in granate strašna opustošenja. Popolnoma porušena je železniška postaja, pošta in mnogo hiš. V Vrhovsalicah je zgorel grad in nad dvajset hiš. Nova hiša po-

slanca Witosa je popolnoma razdejana. V sosednjih občinah so uničena vsa gospodarska poslopja.

Naš poveljnik v Bukovini polkovnik Fischer je povišan v generalnega majorja.

Na višinah vzhodno od Zakličina, kakih 23 kilometrov od Tarnova, je bila dne 17. t. m. silovita kanonada. Naši so postavili v ogenj veliko težkih topov. Rusi so se morali umakniti na fronti v širjavi šestih kilometrov. V neredu so pobegnili na višje ležeče postojanke pustivši na prejšnjem mestu mnogo orožja in streliva.

V bojih ob Pilici je padel ruski general Richter. — Naši so porušili most, ki so ga bili Rusi napravili čez Dunajec, in neko pristavo, ki je bila rusko oporišče.

Dne 19. januarja so bili na Poljskem in v zahodni Galiciji artiljerijski boji. V nekaterih krajih je zapadel velik sneg.

Vode na Poljskem še niso zamrzile, pač pa sta Bzura in Ravka vsled deževja močno narasli. Doline so polne vode, kar Rusom koristi, ker Nemci in naši ne morejo priti naprej proti Varšavi. Ko pritisne mraz, bo drugače. Rusi so sicer zbrali okoli Varšave velikanske čete, a tudi naši vedo, da se bode tam v kratkem bila odločilna bitka. Ako pade Varšava, bo to velikega pomena za Galicijo in boje na Karpatih. Vseh oči bodo tedaj te dni obrnjene proti Varšavi. Iz Varšave se vsak dan izseli več tisoč ljudi v Bjelostok, ker so Nemci že blizu prvih predmestnih utrd.

Tri ruske armade marširajo na 150 kilometrov dolgi fronti v vzhodno Prusijo.

Nemčija v bojih na zapadu.

Na Francoskem bojišču so zadnji čas Nemci dosegli lep uspeh. Navzoč je bil na bojišču tačas nemški cesar. Bil se je boj za neko važno višino, ki obvladuje železniške proge pri Vregnyju blizu

Soissona. Francozi so imeli na tej višini utrjene postojanke. Nemci so napravili napad na neko drugo višino, pa le na videz. Med tem časom so pa nagnali dve brigadi proti višini pri Vregnyju in so jo vzeli. Francozi so se po tridnevem boju morali umakniti na drugi breg reke Aisne in so izgubili več vasij in svet v širjavi dveh do štirih kilometrov. Pustili so Francozi na bojišču 4 do 5 tisoč mrličev. Nemci so dobili 5200 vjetnikov, 35 topov, 6 strojnih pušk in več revolverskih topov. Umikajoči se Francozi so prišli v ogenj težkih nemških baterij; ker zaradi narasle reke Aisne niso dobili ojačenj, zato so imeli tolike izgube.

V zadnjih štirih tednih so Francozi imeli 26.000 mrtvih in 17.860 neranjenih Francozov je bilo vjetih. Vsega skupaj so izgubili Francozi v teh tednih 150.000 mož, nemške izgube pa ne dosežejo niti četrtine tega števila.

Isti čas so imeli Francozi tudi drugod boje. Napravili so napade na Nemce pri Notre Dame de Lorette blizu Arrasa in severno od Verduna, pa so bili odbiti. Jugovzhodno od St. Mihiela so bili Francozi že prodrli do prvih nemških jarkov, a so bili pognani precej daleč nazaj. Čez noč so pa potem Nemci dobljene postojanke prostovoljno zapustili. V Vogezih so se bili, kakor po navadi, artiljerijski boji brez odločitve.

V zadnjih bojih so imeli Francozi 20.000 mrtvih in ranjenih. Nemci hudo pritiskajo na francosko bojno črto.

Nad Antwerpen je prišlo angleško letalo, iz katerega so vrgli Angleži par bomb na mesto. Bombe pa niso napravile nobene škode.

Rusija — Turčija.

Turki in Kurdi so prišli do Masage, ki leži na jugu Urmijskega jezera. — Dne 10. t. m. so

PODLISTEK.

Iz ptičjega življenja.

(Iz češčine priredil V. Hybásek.)

6. Lastovice.

(Dalje.)

Bila sta bajtar Sekolin iz Lužice in njegova žena. Vračala sta se po mnogih letih v rojstno vas. Kakor vročnica je bilo zgrabilo posestnike v Lužici — prodajali so kar povrsti svoje bajte in polja ter se selili proč, proč čez morje v novi, bajni svet — v Ameriko. Človek z jezikom ostrim ko meč je kupoval njihove hišice in takoj jim prodajal listke za vožnjo čez morje. Slikal jim je krasoto in plodovitost nove, deviške zemlje, kazal je pisma rojakov, ki so poročali, kako lahko in dobro preživlja nova domovina svoje otroke.

„Vsejal sem mernik zlate pšenice in sem jih namlatil devet“. — „Za eno vsejano zrno dobim po dvanajst in trinajst zrn“, pisal je drugi.

Ovsen kruh ni več teknil Sekolinu, njegovi ženi in otrokom. Pročali so, kar so imeli, in nekoč v jeseni, ko so se lastovice zbirale na cerkveni strehi k skupnemu odletu — je stala na kolo-dvoru okrajnega mesta množica ljudi. Spremljali so izseljence in med njimi tudi Sekolina. Že dolgo je tega — dvajset — morebiti tudi trideset let — kar sta se Sekolin in Lužica videla naposled. Toda Sekolin je ni pozabil.

V novi domovini, sredi novih razmer — ljudi — skrbi — vendar ni utonil — ni pozabil. Pred

očmi mu je bila vedno rojstna vas, revna, med hribe potisnjena in žalostna. Živahno se je spominjal in mnogokrat se mu je zdelo, da jo vidi živo in sliši njeno očitjanje: „Takó, takó — zavrgel si me, osramotil me in zapustil zato, ker sem revna in majhna! ... Zbežal si od mene in me nezvesto izdal. Ti, moj lastni sin — potomec najstarejšega mojega rodu — ali si me mogel tako globoko ponižati in me zavreči kakor da sem na vsem svetu najslabša ...“

Na jok je šlo Sekolinu pri takih mislih in čutil je, kakšno krivico je storil svoji rojstni vasi. Kakor povsod, tako tudi tukaj gloda v tej daljni deželi trd kruh z dvema skorjama — povrha pa še namaka in zaliva s solzami žalosti. Da, dolgčas je bilo njemu in njegovi ženi in čim starejša sta bila, tem več žalosti se je zgrinjalo nad njunima sivima glavama in v njunih, zdaj že tako hladnih srcih ...

„No, v Lužici — kako lepo in tiho je bilo tam spomlad!“

„Polno lipovega vonja in ptičjega petja.“

„In fantje na vasi so prepevali pesmi v pozno noč.“

„In ob nedeljah, kako je bilo lepo.“

Tako sta se spominjala Sekolin in žena na svojo rojstno vas. Spominjala sta se ne samo ljudi, ampak tudi božje narave — bistrega kristalnega potoka, ki je razposajeno skakljal s kamna na kamen — pribežavši iz gozda — in kakor srebrn trak v zelenem baržunu se vil skozi travnike, dokler ni pritekel v vas in skočil v mlin.

Kmalu pa je iz njega pritekel ven in jo je ubral na žago in od te je zopet hitel po dolnici mimo mlinov, žag in steklarov navzdol proti reki ... Spominjala sta se revnih, ozkih njiv, na katerih sta se vrstila oves in krompir, spominjala petja škrančkov in čvrlikanja lastovic ...

„Ne, tukaj ne bova umrla“, je rekel mož že po kratkem bivanju v tujini.

„Kostij tu ne bova položila k počitku“, odgovorila mu je žena in oba sta naenkrat odločno in trdno izrazila hrepenenje svojih src.

„Vrnila se bova domov.“ ...

Beseda „vrnila se bova“ je gorela pred njima kakor zvezda — svetila se je pred njunimi očmi ko cilj, ki ga je treba doseči.

Njun ponos — trda hribovska glava se je pa ustavljala temu, da bi se vrnila s praznimi rokami.

„Dokler ne prihranim tisoč dolarjev, se ne vrnem“, ubil si je v glavo Sekolin, „da se mi ne bodo smejali v Lužici, češ, „na uro je šel gledat v Ameriko, in garal je ko črna živina z ženo in otroki vred. Dolar k dolarju je zbiral in vsak teden prešteval svoje bogastvo. Vdano in potrpežljivo se je vpregal, kakor konj v komat, celo vrsto let v težko delo, radi katerega je ravno iz Lužice ušel — samo da bi se mogel častno vrniti tja, kamor ga je vleklo srce in po čemer je domotožja umiral — v svojo rojstno vas.

Tudi otroci so mu odrasli tam za morjem in se odtrgali od njega in odleteli kakor zrele jabolka od drevesa. Navadili so se novega sveta

Rusi potopili v pristaniščih Susmene, Rige in Hope vse turške ladje. Omenjeni kraji niso bili zavarovani.

Zadnje dni so bili ljuti boji na rusko-turški meji. Rusi so dobili znatna ojačenja in napadajo s premočjo.

Rusi so dosegli nad Turki nov uspeh pri Oltiju.

Srbija.

Bivši srbski poljedelski minister je šel v Solun prositi Grke, da naj pridejo na pomoč Srbiji. —

Da bi se bili, kakor so poročali tuji časniki, kaki slovanski polki premestili od srbske meje na francosko bojišče, ni resnica. — Rusija še vedno močno podpira Srbijo, kakor tudi Amerika.

Francoska križarica „Souper“ je pripeljala Srbiji denarja, častnikov in vojakov.

Ruski car je podelil kralju Petru in prestolonasledniku Aleksandru red sv. Jurija.

Italija.

V Milanu so bile dne 17. t. m. demonstracije. Socialisti so bili za nevtralnost, nacionalisti pa vsi za vojno. Nazadnje sta se obe stranki spopadli, da je morala policija delati mir. — Italijanska vlada je povišala in premestila več častnikov, da ima sedaj vse dobro zastavljeno.

Italija je sklenila z Združenimi državami pogodbo, na podlagi katere se je uredil pomorski promet med obema državama.

Romunija.

Listi poročajo, da grof Berchtold v Romuniji ni imel srečne roke. Sedaj se obrača na bolje. Dva romunska lista, ki sta se prej potegovala za Rusijo, sta sedaj izjavila, da bodeta zasledovala drugo politiko. Trije letniki rezervistov bodo stopili pod orožje dne 25. t. m. in drugi trije letniki nekoliko kasneje.

Od vseh strani se poroča, da se Romunija oborožuje. V Ameriki je naročila za 50 milijonov vojnega materiala. Bolgarija je vprašala Romunijo, če to oboroževanje njej velja, pa je dobila odgovor, da ne. Angleški listi prinašajo vest, da bo Romunija brez ozira na Italijo in Bolgarijo napovedala vojno.

Grčija.

Grški poslanik je imel v Londonu kaj čuden govor. Rekel je: „Naše simpatije so vedno na strani Angleške in prepričani smo, da bo ves svet priznal, da je angleška stvar dobra in pravična. Angleška se bori za neodvisnost in svobodo malih narodov. Zato bo ostala Grčija v vseh okoliščinah Angliji zvesta“.

in niti umeti niso mogli očeta in matere, ki sta vedno jokala in hrepenela po vrnitvi.

Slednjič po dvajsetih letih napornega dela je priložil Sekolin zadnji dolar k tisoču njegovih bratov. Stresel se je sreče in vdano je pogledal ženo in ona njega — a ustrašila sta se drug drugega. V vrvenju in šumu vsakdanjega življenja se nista udajala nežnejšim čustvom — trdo življenje ju je držalo v svoji pesti in za take reči ni bilo časa. Šele danes jima je vnovič zapela v srcu struna vzajemne ljubezni, katere gorkota jima je ogrela srce, da sta se drugače pogledala. Skoraj se nista poznala — mesto moža je videla ona zgrunega, zlomljenega starca z belimi lasmi in sključenim hrbtom. In Sekolin je naenkrat zapazil, da je lice ženino suho, gubasto, prsi upale in oko brez ognja. Nista si niti besedice rekla, toda, ko sta se tako gledala drug drugega, zalile so polagoma solze obema očima.

„Nazaj se vrneva“, je slednjič spregovoril on, in že sta se jela pripravljati na odhod. O, kako veselo jima je bilo srce sedaj, pa tudi pozneje na ladji; neprenehoma sta mislila na potu na svoj dom.

Parnik je letel po morski gladini kot pušica — a njima je vozil prepočasi. Sedela sta stisnjena in ne da bi se brigala za druge, sta se menila:

„Ti niti ne veš, kako se veselim,“ šepetala je žena.

„Bog vé, če naju še spoznajo,“ je dvomil Sekolin.

Štrajk na Ruskem.

S silo bi rada vlada v Petrogradu in Moskvi zatrla štrajk delavcev. Dala je zapreti 125 delavskih voditeljev. Štrajk se je začel zato, ker je prej bila vlada dala zapreti socialiste, člane dume. Vsled štrajka počivajo tvornice za strelivo.

Pred Dardanelami.

Francoski podmorski čoln „Saphir“ je dne 15. t. m. pred vhomom v Dardanele zadel na mino in se je potopil. Vhod v Dardanele so Turki zaprli s tem, da so ondi potopili 126 starih ladij.

Egipt.

Mesto Kairo Angleži jako močno utrjujejo s topovi in ga proglašajo za trdnjavo.

Severna Amerika.

Spor med Severno Ameriko in Angleško se je poostiril. Ta teden bo v Londonu izročena nova ameriška nota, ki bo naznanjala, kaj zahteva Amerika od Anglije.

Potres v Italiji.

Italijane je Bog udaril s strašno šibo potresa. Sicer so ljudje sprva malo preveč zavpili in se je trdilo, da je okoli 30.000 ljudi mrtvih. Vendar so posledice potresa še vedno zelo grozne. Najhujše je bilo v mestu Avezzanu, kjer je potres pokopal pod razvalinami okoli 11.000 ljudi. V Cappadoci se je sesula cerkev in v hišah se ne more več bivat. Podrle so se skoraj vse hiše tudi v Castelle Fiume. V Albi Fucense so same groblje in se baje nihče ni rešil, v Scurcoli je od 800 ljudi le 30 ostalo še živih. V okolici Magliana se je od 1700 oseb rešilo 200, v Cese od 500 oseb 30, San Benedetto s 3000 prebivalci je razdejan, Istotoko Ortuchio z 2400, Guoja s 3500 in Pescina s 4000 prebivalci. Tako so se glasila prva poročila. Zdaj pa pravijo, da je končanih v Avezzanu nekaj tisoč in v Sori le nekaj sto ljudi. Natanko izgube še niso preštete. Papež je že večkrat šel obiskat v bolnico sv. Marte ponesrečence. Kralj se vozi okoli in deli pomoč. Kraljica je poslala cel vlak obleke in živil. Potresi se ponavljajo. Do 16. t. m. so čutili 156 potresnih sunkov, ki so pa vedno slabejši. V nekem kraju se je pokazala v zemlji velika razpoka. V Avezzanu je strašen smrad, ki prihaja iz razvalin, ker ondi gnije nad osem tisoč mrličev.

Vatikan in vojna. Kako misli Vatikan o vojni, je znano. O vojni Italije je pa te dni izjavil državni tajnik kardinal Gasparri to-le: „Tisti, ki poizkušajo Italijo zaplesti v vojno, napačno ravnajo. Ako bi bila vojna neizogibna, bi vsi Italijani storili svojo dolžnost. Tudi Cerkev zahteva ljubezen do domovine, toda vojno pričiti,

„Kako bi spoznali — saj sva že kakor stara štora, ko sva pa odhajala, imela sva komaj pet let po poroki.“

Slednjič sta stopila v Bremenu na tla stare Evrope in prestrašena — boječa se za denar — polna nezaupnosti — sta se stiskala skupaj v gnječi ljudi in se oddahnili šele na železnici.

Pomladansko solnce se je smehljalo svetu in stari dvojici, ki je nestrpna, razburjena gledala skozi okno.

Sedaj smo že na Češkem“, je kriknil Sekolin — „to je Podmokli“, in že se je dvignil, da prestopi na drug vlak. Brezmejna radost se je kakor ogenj razlivala po žilah moža in žene. Roke so se jima tresle, ustnice so se gibale, pretrgane besede so jima uhajale iz ust — samo kosi besed — radostni vzkliki. Oba sta iztegnila roke in po toliko letih sta se prvič zopet objela in poljubila. Odleglo jima je in ostalo je samo srečno, zaupno in sladko razpoloženje.

„Bog vé, če je župnik še živ.“

„Kaj ti pride na misel! — saj je bil že starček takrat, ko sva odhajala.“

„In kaj je neki novega v Dolini — stari grof — če hodi še na ruševce...“

Tako sta preresetala vso vas in vse svoje sorodstvo po vrsti — a slednjič sta utihnili in poslušala z napeto pozornostjo, kdaj bo zaklical sprevodnik njuno postajo.

„Glej!“ potegnili je starka moža za rokav, ko so prišli ven iz mesta na poljsko pot, ki je

dokler se ni kršila teritorialna nedotakljivost Italije, bi bilo ne-le nepatrijotično, ampak naravnost hudodelsko.“ Ta izjava prvega kardinala bo gotovo merodajna za italijanske katoličane. — Sv. oče pa ostro graja ono katoliško laško časopisje, ki v besedah in slikah neprestano hujska in zastruplja, ter dela na to, da bi Italija posegla z vojno v evropski konflikt. Sv. oče dela na to, da bi vsi katoliški časopisi pisali za nevtralnost, ker bi bil sicer primoran proti njim nastopiti. Osnovno se je v Italiji že društvo, ki dela za nevtralnost Italije. Nacionalci se silno jeze nad tem društvom.

Dvojna mobilizacija. Listi poročajo, da bode revolucionarna stranka v Italiji imela v februarju sestanek svojih „zvez“ in da bode potem napravila mobilizacijo. V tem slučaju bo morala vlada nastopiti proti revolucionarjem, da bo rešila sebe in kralja.

Berchtoldov odstop. Trdi se, da je Berchtold zato odstopil, ker je Italija zasedla del Albanije. Sedaj se vrše v Rimu pogajanja. Navzoči so zastopniki Nemčije, Avstrije in Romunije.

Kdo je kriv sedanje vojne? Nemški državni kancelar je te dni rekel: „Pet let sem delal za dobre razmere z Anglijo, pa brez uspeha, in to ni moja krivda. Angleška vlada, ki je dajala ruski vojni stranki pogum in je obljubila angleško pomoč, je zakrivila vojno.“

Boj v zraku. Ruski avijatik stotnik Andrejevič je sklenil iti na boj zoper avstrijskega zrakoplovca, ki se je večkrat dvigal iz Premišla. Andrejevič se je v pismu poslovil od svoje družine, napravil oporoko, in ko je zapazil avstrijskega zrakoplovca nad trdnjavo, se je z naglim vzletom dvignil proti njemu. Kmalu se je zaslišal strahovit ropot; obe letali sta z največjo hitrostjo zadeli skupaj in padli na tla. Avstrijski zrakoplov je vodil pilot Malina iz Prage, ki je umrl pod svojim letalom junaške smrti. — V trdnjavi Premišel biva več Slovencev, ki so o Božiču pisali domov. Tako praporščak Adolf Dostal iz Ljubljane, Mihael Jakopič, Janez Mohar, Peter Čelik, Franc Lokar in drugi.

Nemški zrakoplovci so v noči od 19. do 20. januarja napadli nekaj utrjenih točk na angleški vzhodni obali. Angleži so nanje streljali, pa niso nič zadeli.

Antwerpen. Mesto Antwerpen je plačalo Nemcem 40 milijonov frankov vojne kontribucije.

Jezuit stotnik pri Garibaldincih. P. Rivet, profesor cerkvenega prava na Gregoriani v Rimu, je bil vpoklican kot častnik v francosko vojsko in je sedaj stotnik v legiji italijanskih prostovoljcev, ki je pod vodstvom Beppina Garibaldija. P. Rivet je moral ukazati naskok na nemške strelske jarke.

peljala v Lužico — „srečno znamenje — lastovke letijo pred nama.“

Sekolin je dvignil vodene, medle, dalekovidne oči k nebu — in zagledal pod njegovo modro kuplo dvojico lastovk.

„Tam jih nisva videla — kar dolgočas mi je bilo po njih“ — mrmral je bolj sam zase, in oba starca, kakor bi se dveh črnih ptic niti nageledati ne mogla — gledata vedno gori... tako dolgo — da sta se jima v zraku izgubili; ko jih nista več videla, skalile so se oči obeh, in ko sta jih povabila — kanile so iz njih debele solze...

„Doma sva torej — doma — in kakor ta dva ptička lezeva na stara leta na Lužico.“

„Umret greva sem.“

Mirno, brez žalosti — vdano sta izrekla ta žalostni namen svojega potovanja — ta vzrok svojega povratka. Silno hrepenenje po domovini, po rojstnem kraju — jeziku — pesmih — ljudeh ju je prignalo nazaj iz daljnega zamorja — da tu umrjeta...

Brez besede — zatopljeni v svoje misli — nadaljujeta pot. Njune oči se obračajo na vse strani kakor da bi poljubovale po dolgih letih zopet enkrat znane hribe in gozde.

„O zlomka — stara — poglej no — tudi tukaj je že fabrika“, je presenečen zaklical Sekolin, ko je na hribčku, iskaje v širnem polju staro hruško, zagledal mesto nje na obzoru rdeč, visok dimnik...

(Dalje prih.)

Izstradati hočejo Angleži vso srednjo Evropo. Nemci trdijo, da so bili na ta poizkus Angležev dobro pripravljeni in da imajo menda vsega dovolj. Pri nas bo pa že treba z živčevjem začeti resno varčevati, da se obvarujemo lakote. Najbrže se pred pustom ljudem ne bo ljubilo veliko plesati in uživati jed in pijačo čez mero. Le tu pa tam se še kak lakomen gostilničar dobi, ki s škripačem zapeljuje mladino k plesu.

Italijanski parnik se je potopil. Dne 18. januarja je zadel italijanski parnik „Varese“ pri Pulju na mino in se je potopil. Rešil se je le en mož.

Črnogorski princ Danilo se je baje z očetom sprl. Zato ne straži črnogorskih pečin, marveč biva že dlje časa v Rimu. Včasih gre v Kvirinal obiskat sestro, v goste ga pa kraj ne vabi.

Rusija pomaga Srbiji. Dan za dnevom plove po Donavi za Srbijo veliko število ruskih prevoznih ladij, naloženih z živili, strelivom in topovi.

Rusija bo dobila denar. Ameriški bankirji so baje dovolili Rusiji 12 milijard rubljev posojila. Od druge strani se pa poroča, da so francoske in angleške banke dale Rusiji posojila 1500 milijonov frankov.

Ruski odposlanci. Ruski car je poslal na razne strani posebne odposlance, namreč v Srbijo, Črno Goro, Francijo in Anglijo.

Ruske šole. V Galiciji in Bukovini so Rusi ustanovili deset šol z ruskim učnim jezikom.

Upor v ruski mornarici. Iz Carigrada se poroča, da se je v ruski mornarici uprl 57 mornarjev, ki so bili potem obsojeni na tri leta trdnjavskega zapora.

Ruski general Stössl, ki je vodil obrambo Port Arturja, je umrl v Petrogradu.

NOVIČAR.

Vpoklic vseh dosedaj potrjenih črnovojnikov. Dne 16. t. m. so bili vpoklicani črnovojniki letnikov 1887 do 1890. Dne 1. februarja bodo morali odriniti pod orožje črnovojniki, rojeni v letih 1884, 1885 in 1886; dne 15. februarja pa odidejo črnovojniki, rojeni v letih 1878, 1879, 1880, 1881, 1882 in 1883. Pri naknadnem prebiranju potrjeni črnovojniki bodo morali tekom 48 ur po prebiranju odriniti v vojaško službo.

Proti cenzuri. Predsedstvo poslanske zbornice na Dunaju se je pri ministrskem predsedniku pritožilo radi prestroge cenzure. Minister je obljubil odpomoči.

Preklical je znani dr. Ude v listu „Bonifatius-Korrespondenz“ svoje neutemeljene obdolžitve glede patriotizma slovenske duhovščine, vsaj deloma je preklical, škode pa ni popravil in ne obsodil ovađuhov, ki so škodo stonili mala fide. Prvi Udejev članek je ponatisnilo večnemških listov, dvomimo, da bi kateri list ponatisnil sedanjost njegovo izjavo, v kateri dr. Ude pravi, da se je zmotil.

Kje je denar bolj na varnem? Dne 14. t. m. je prinesla neka žena precejšnjo svoto denarja v hranilnico v „Ljudskem domu v Kranju“ in z žalostjo pripovedovala, da ji je bilo v domači hiši precej denarja ukradenega od mladega posla. 18. t. m. zjutraj pa je s strahom zapazila nekdanja branjevka M. Š. v Kranju, da ji je ukradenih 240 kron, katere je v zadnjem času dvignila iz neke ljubljanske hranilnice in spravila doma „na varno“. Cesar ne morejo dopovedati oblasti in pametni ljudje bojazljivcem, tega jih bodo s časom naučili tatovi, da je namreč denar v hranilnici najbolj varen in še nekaj obresti donaša, ko ga doma nikoli ni mogoče dosti skriti pred uzmoviči.

Želja po zabavi še ni ugasnila. V Trstu so vse gledališke predstave razprodane. V Ljubljani je „kino“ vedno prenapolnjen in sestavljen se je odbor, ki bode skrbel za gledališke predstave. Deželno gledališče se bode tudi znotraj prenovilo.

Iz Gorice. Poslanec dr. Anton Gregorčič je 16. t. m. slovesno praznoval štiridesetletnico svoje nove maše. Ob tej priliki je dobil mnogo priznanja za svoje nesebično in požrtvovalno narodno delovanje. — Za dekana v Cerknem je bil inštaliran: preč. g. Ivan Kunšič, prej kurat na Srpenci.

Srbsko vjetništvo je nedavno neki begun jako črno naslikal. V lepši luči pa je naslikal to vjetništvo bivši nemški pridigar v Celju vojni kurat dr. Anton Jehart, ki je pisal iz Čačka v Srbiji to-le: „Bržkone že veste, da sem srbski vojni jetnik in da je sedaj moj sedež Čačak. Da ne boste napačno sodili o tem vjetništvu, vam naj takoj povem, da se veselim tukaj popolne

svobode. Vojaki, zlasti z nasajenimi bodali, verige in druge take ropotije so tu čisto neznane reči. Štirji zdravniki in jaz stanujemo v najboljšem hotelu mesta, imamo lepe sobe, kurjavo in luč brezplačno, oskrbo v nalašč ustanovljeni častniški menaži, prav izvrstno hrano, zelo ljubezno, gostoljubno družino in malo, skoro nič dela. Bojim se, da se docela odvadim šolništva. Nimam se o ničemer pritoževati, le po domu se mi zejo bridko toži. Pa svojih knjig pogrešam in klavirja.“

Slovinci v vojski. Pri pehoti je Slovencev 3%, pri lovcih 5%, pri konjenici 2%, pri artiljeriji 4%, pri pionirjih 2%, pri trenu 2%, pri saniteti 4% in pri mornarici 4%.

Molitve za mir. Papež je zapovedal, da se bodo opravljale po vseh župnih cerkvah Evrope dne 7. februarja molitve za mir, po drugih delih sveta pa dne 21. marca. Izdal je zato papež posebne molitve.

Molitve za mir. V beneški nadškofiji so po cerkvah zapovedane molitve za mir. — V cerkvi S. Marija della Pace v Rimu se opravljajo posebne pobožnosti v ta namen, da bi Bog odmaknil strašno šibo vojne. Sv. oče so podelili sedem let odpustka tistim, ki se udeležijo kakšne take pobožnosti ali božje službe, pri kateri se molji za mir. Kdor se pa v tej cerkvi udeleži tridnevnic, dobi pod navadnimi pogoji popolni odpustek. To cerkev, imenovano sveta Marija od miru, je sezidal papež Sikst IV. z željo, da bi izprosil varstva Matere božje vsem krščanskim knezom v bojih zoper Turke.

V Ljubljani je umrlo dozdej nad 100 ranjenih vojakov.

Padel je na severnem bojišču Metod Bajželj iz Kamne Gorice; ranjen je bil pa na Karpatih hotelir Markeš z Bohinjske Bistrice, ki se sedaj zdravi v bolnišnici v Št. Vidu nad Ljubljano; za legarjem je obolél enoletni prostovoljec medicincev Valentin Fister iz Kranja in leži v bolnišnici v Budimpešti.

Iz ruskega vjetništva so se oglasili: Janko Svetelj iz Srednje Vasi pri Šenčurju, Franc Lavtar in Primož Bukovnik iz Šenčurja (vsi trije so v mestu Obojanu pri Kursku); Lovrenc Škofic iz Ilovka pri Kranju; Franc Konc iz Čirčič pri Kranju; jurist Jožef Srebernič iz Solkana, ki je bil razglašen že za mrtvega, je v Rusiji; Maks Dachs, tiskarski strojnik in Janko Trček, stavec, oba Ljubljancana.

Vojnim vjetnikom se smejo pošiljati poštni zavoji z obleko in drugimi potrebščinami v Rusijo, Francijo in Anglijo. Zavoji, dobro zaviti, se smejo odpošiljati poštne prosto, ako ne tehtajo nad pet kilogramov.

G. Jožefa Malnarja je imenoval deželni šolski svet za pravega gimnazijskega učitelja v Kranju in mu podelil naslov profesorja.

Križe pri Tržiču. Umrla je v nedeljo 10 t. m. Marija Vodnjov po domače „Gašpirka“. Neizproсна jetika je vzela še mlado življenje; stara je bila 32 let. Solzne so bile oči skoro vseh Križanov, ko smo jo spremljali na pokopališče. Zajokal je pa vsak na glas, ko se je ozrl na majhne otročičke — ki so brez matere. Očeta pa imajo v vojski in se že 3 mesece ni nič oglašil. Bog daj nazaj tem šestim nepreskrbljenim otrokom vsaj očeta iz vojne.

Umrli je v Ljubljani orglarski mojster Ivan Milavec, ki je postavil več prav lepih orgel.

Umrli je v Goricah pri Kranju dne 17. januarja dobra gospodinja Marjana Markič.

Nova važna knjiga za kmeta. „Poljudno navodilo za merjenje lesa“ je naslov XIV. zvezku „Kmetijske knjižice“, ki ga je spisal c. kr. gozdarski komisar g. Anton Švic v Ljubljani in ga je ravnokar izdala v svoji založbi c. kr. kmetijska družba kranjska v Ljubljani. O malokateri prodaji je kmet tako malo poučen, kakor o prodaji lesa; zato je največkrat izročen na milost lesotržev. Tisti, ki trpi od teh razmer škodo, je kmet in tisti, ki od njegove škode bogati, je lesotržec. Skrajni čas je bil, da je izšla poljudno spisana knjiga o merjenju lesa, ki kmetu razodeva „skrivnosti“ lesne kupčije, ki mu bo torej navodilo, kako naj se ravna pri prodaji lesa, da bo iztržil toliko, kolikor mu gre po vrednosti njegove lastnine. Knjiga stane pri c. kr. kmetijski družbi kranjski v Ljubljani za družbene ude s poštino vred nevezana K 1:50 in vezana K 2:—, za vse druge in v knjigotržstvu pa stane nevezana K 1:80, vezana pa K 2:30 brez poštine.

Svetovna vojska. Šesti sešitek, ki z zelo bogato vsebino nudi mnogo izvirnih poročil slovenskih fantov, je ravnokar izšel. Tudi sedmi sešitek bo nadaljeval s popisom bojev med avstrijskimi in ruskimi četami. V njem bodo objavljena zelo zanimiva — ponajveč izvirna deloma pa tudi najmarkantnejša iz slovenskih dnevnikov posneta — pisma slovenskih vojakov. Iz pisem gleda ljudska duša in silno zanimivo je iz psihološkega stališča samega prebirati te vrste, napisane sredi bojnega meteža. Ta sešitek bo lep dokument slovenskega junaštva. Prihodnji sešitek bo pa prinesel životopise padlih slovenskih

junakov. Kmalu nato bo prinesla „Svetovna vojska“ že obljubljeni zemljevid evropskih bojišč v slovenskem jeziku: zaračunal se bo naročnikom „Svetovne vojske“ posebej z 1 krono in se ne bo štel v sešitke. Sam za-se kupljen bo pa veljal zemljevid 3 K. — „Svetovna vojska“ se naroča v Katoliški Bukvarni v Ljubljani.

Cene živil na Kranjskem v l. 1728. (Iz Valvasorjeve zbirke: Erbhuldigungs-Actus, priloga 67. str. 182 — 185). Tedanji deželni upravitelj grof Strassoldo, vicedom grof Thurn in pa deželni predsednik N. so izdali razglas (po naročilu cesarja Karla VI.), da morajo oblasti dežele zabraniti vsako podraženje živil povodom prihoda Njeg. Veličanstva cesarja v deželo Kranjsko. Kazen za prekoračenje tej odredbi priložene takse (tarifa) je bila zaplemba kupljenih oziroma na prodaj postavljenih živil. Taksa navaja sledeče cene živil, potrebnih cesarskemu dvornemu spremstvu: 1 divji petelin 2 gld., 1 star zajec 45 kr., 1 mlad zajec 34 kr., 1 kljunač 5 kr., 1 divja raca 12 kr., 1 prepelica 5 kr., 1 par tolstih kopunov 2 gld., 1 par nepitanih kopunov 1 gld. 25. kr., 1 stara gos 24 kr., 1 mlada gos 15 kr., 1 pitana raca 15 kr., 1 pitana kokoš 17 kr., 1 par piščancev 9 kr., 1 par pitanih golobov 14 kr., 1 kozliček (najlepši) 51 kr., 1 jaguje 40 kr., 1 malo slabejše 34 kr., 1 funt jelenjega mesa 12 kr., druge vrste jelenjega 9 kr., 1 funt srne ali divje kože 12 kr., 1 funt slanine (stare) 9 kr., (nove) 7 kr., 1 funt žmavca 12 kr., surovega masla 12 kr., deset jajc 3 kr., 1 cent ščuke 30 gld., 1 cent posttrvij 50 gld., krapov 25 gld., 100 rakov (najlepših) 4 gld., srednjevelikih 2 gld., majhnih 1 gld. 8 kr. — Danes gotovo ni nobene gospodinje, ki bi si ne želela nazaj časov, ko se je za tri krajcarje dobilo 10 jajc in za 17 krajcarjev pitana kokoš!

Tečaj za izurjenje psov za sanitetno službo na Dunaju. Na Dunaju se bo vršil pod poveljstvom c. in kr. garnizijske bolnice št. 2 na Dunaju in pod vodstvom avstr. ogrskega društva lastnikov policijskih in vojni psov na Dunaju VII. Kirchengasse št. 41 tečaj za izurjenje psov za sanitetno službo v vojni. K tečaju se bodo pripustili samo psi priznanih policijsko-pasjih pasem, to so: Airedaleterijerji, nemški ovčaraki psi, Döserman-pinči ali psi pasme Rotweiler. Kot vodje psov za sanitetno službo se bodo sprejemali moški — tudi taki, ki so podvrženi vojaški službeni dolžnosti ali ki so že odrinili v vojaško službovanje od 18. leta navzgor, ki imajo potrebno telesno sposobnost in ki se ne nahajajo v vojni. Vodje psov za sanitetno službo dode, ako niso vojaški službeni dolžnosti podvrženi, plačo dnevni 5 K; razentega se bo plačevala za prehranjenje psov za vsacega psa, pristojbina 40 v na dan. Obleko in opremo dode vsi vodje pri c. kr. garnizijski bolnici št. 2 na Dunaju; za nastanjenje moštva in psov bo skrbelo vojaško poveljstvo na Dunaju. Prijave vodij in psov sprejema zgoraj navedeno društvo. Pripomni se, da se bode pri sprejemanju prijav vodij oziralo v prvi vrsti na take osebe, ki zamorejo enega dresiranega ali za dresuro sposobnega policijskega psa seboj pripeljati. — C. kr. okrajno glavarstvo v Kranju, dne 19. jan. 1915.

Razglas. Vsem županstvom se naroča, da v ondotni občini bivajočim pekom potom okrožnice kar najodločneje zabiči, da se pri obrtniškem izdelovanju kruha ne sme uporabljati v § 1 točka 1 in 2 min. naredbe z dne 28. novembra 1914 št. 334 drž. zak. navedenih vrst pšenične moke, namreč fine moke za peko (dosedanja moka št. 0) ter moke za kuho in da se bode vsak tozadevni prestopnik najstrožje kaznoval. Pri tej priliki naj se jih tudi podučiti, da se kot sipna moka za oproščanje testa tudi že sedaj lahko rabi krompirjeva in riževa skrobna moka.

Halo! Kdo želi zadeti glavni dobiček? Ta naj nemudoma naroči izborno turško srečko na ugodno mesečno odplačevanje in v srečnem slučaju zamore postati v kratkem bogataš s 400.000 franki! Turške srečke igrajo šestkrat v letu in mora vsaka srečka zadeti! Izdana kupnina tedaj nikakor ni izgubljena, ker se celo v najneugodnejšem slučaju skoro docela povrne. Prihodno žrebanje se vrši že dne 1. febr. Najcenejša in najbogatejša loterija! Pojasnila daje in naročila sprejema: Srečkovno zastopstvo 19, Ljubljana. — Sprejemajo se tudi naročila na najsrečnejše številke razredne loterije!

Umetni zobje!

Ne da bi se izruvale zobne korenine, se ustavljajo

amerikanski umetni zobje

posamezno ali celo zobovje, kakor se tudi

plombirajo zobje

vsak dan od 8. ure dopoldne do 6. ure

zvečer v konc. zobotehničnem ateljeju

O. Seydl, Ljubljana.

Stritarjeva ulica št. 7.

Pariz pred in med obleganjem.

(Dalje.)

Poglavitna naloga garde pa je pravzaprav obstojala v tem, da je stražila na okopih. To je postalo samo njen privilegij, in dasi je bilo prve dni, ko smo vsak čas pričakovali naval Nemcev, to malo nevarno, je vendar pozneje postalo navada, ali bolje rečeno izlet naših gardistov. Morali bi se zbrati okoli sedmih zjutraj, a častniki so bili srečni, ako so mogli okoli desetih nekoliko urediti svoje čete in iti z njimi na okope. Kadar so prišli tja, je bil prvi posel častnih meščanov ta, da so posedli, kamor je kdo prišel, in začeli vleči iz svojih dobro napolnjenih torb, kar je komu žena vanje spravila za okrepcilo. Tisti, ki niso nič prinesli, so se na mah izgubili po gostilnah in barakah, ki jih je bilo tam vsak dan več, in tedaj so se začele vrstiti steklenice ena za drugo. Okopi še niso bili izdelani, ni bilo še niti ene utrdbe, toda kaj pomaga, ko pa niti eden teh narodnih gardistov ni hotel niti lopate prijeti v roke. Bili so prepričani, da nobena služba ni zanje dosti častna. A ta njihova služba se je počasi izprevržla v pravo mučno dolgočasje, ker končno so se prej oni naveličali gledati izza okopov na nemške vojake, kakor Nemci sedeti okoli mesta. Res, ni zastoj rekel Bismark, da nas bo pustil na miru, naj se sami kuhamo v kaši, ki smo jo skuhali.

Bilo je dosti smešnosti kakor tudi usodepolnosti v življenju, ki se je razvijalo na okopih. Podnevi smo polegali na solncu, ako je bilo lepo, ako pa je bilo deževno, smo se poskrili po barakah. Ponoči, smo pa morali spati v šotorih, in sicer po nekoliko v vsakem, kar pa ni bila šala za mirne pariške meščane, ki se niso nikoli priučili takemu prenočevanju. Toda tako je moralo biti in zaradi raznih okoliščin nam je nazadnje to celo prijetno postalo. Dve uri je človek stal na straži, potem pa je človek ves premočen in prezebel prišel pod svoj šotor. Potem ko se je izpodtaknil ob vseh nogah, ki so bile znotraj, seveda ni mogel najti svojega otepa slame in svojega ležišča, ker mu je to zvečer že kdo drugi odnesel. Nesrečnik je tako premražen prišel najprej mrmrati, potem pa na glas psovati, a vsi drugi so si prizadevali, da čim glasneje smrče, meneč, da je smrčanje brez dvoma glas mirne vesti. Toda nazadnje so se naveličali oni, ki res niso bili krivi, in začeli so posredovati. Beseda je dala besedo in junaki so začeli drug drugemu pozivati ven pred šotor, da s pestmi rešijo pravico; v tem pa so na račun noči, ki je bila pretemna, in dežja, ki je bil moker, raje rešili spor z žalitvami in grožnjami. Prepričani so utegnili trajati po celo uro in noči so prešle bolje kakor je bilo treba. Eden ali drugi je ostal vsako noč brez ležišča, ali zato tudi drugi niso spali in tako so bili drugo jutro zopet vsi zadovoljni, ko so se zbrali, da popijejo svojo kavo ali juho, potem pa se z godbo in zastavami zmagonosno vrnejo v mesto, kakor da so osvojili svet.

Ko smo se naveličali čakanja nemške vojske, smo pričeli z vso paro lov na špijone. Kdo ve, če je sploh kateri bil med nami. Neka dama je odsedela nekaj ur, ker je bila bolj podobna moškemu kakor ženski. Eden zopet, na videz siromak, je plačal svoj račun z zlatom, in nekemu revnemu gardistu se je ta stvar zdela sumljiva, pa ga je peljal v zapor. Drugi so na podoben način naleteli, in končno je naletel celo general Trochu sam, ki je tudi šele na policiji mogel dokazati, da ni špijon. V hiši je bilo nevarno iti z lučjo iz ene sobe v drugo, in navsezadnje je ta lov šel celo tako daleč, da je bilo celo mesto od tega bolno in je vsak meščan za vsakim vogalom videl pruske špijone. Pa tudi to ni dolgo trajalo. V teku dveh tednov so se vsi osumljenci obredili v zaporih in se potem vrnili,

ne da bi se bilo čulo, da se je komu kaj hujšega prigodilo.

(Dalje prih.)

NOVEJŠE VESTI.

Zagreb, 20. jan. Zadnji teden je na Hrvaškem za kolero zbolelo 30 ljudi in 6 umrlo. — V Zagrebu je začelo primanjkovati moke. Mlini so nehali mleti, ker ne morejo dobivati žita po primerni ceni. Vlada bo morala pritisniti na velike žitne trgovce v Budimpešti, da bodo odprli skladišča.

London, 20. jan. Sinoči je prišel nemški zrakoplov nad Yarmouth, ostal nad mestom 10 minut in vrget 5 bomb. Tri osebe so mrtve, več hiš je razdrtilih, mnogo šip pobitih. Letalo se ni videlo, pač pa slišalo in plameni so se videli v zraku. Škode je več tisoč funtov šterlingov. Druga letala so odplula nad druga angleška mesta in so bombe napravile mnogo škode. Iz Sandringhama sta se ravno odpeljala kralj in kraljica v London, ko so tja doli Nemci spustili bombe.

Kodanj, 20. januarja. Nemško letalo (golob), v katerem je bil stotnik pl. Falkenhayn, nečak načelnika nemškega generalnega štaba, je šlo na ogled nad francosko bojišče. Neko francosko letalo je začelo „goloba“ preganjati. Gonja je trajala eno uro. Ko sta bila nad Amiensom le 15 metrov narazen, sta začela strejati. Nemec se je prenašlo zasukal in ni zadel. Francoz je pa s prvim strelom zadel stotnika Falkenhayna v srce, z drugo kroglico je prestrelil roko pilotu, s tretjo ga je ranil na vratu in s četrto zadel na motorju hladilni aparat. Obojno letalo je potem srečno prišlo na zemljo.

Dunaj, 21. jan. Položaj na bojiščih je neizpremenjen. Na vsi severni fronti je le tu in tam kanonada.

Dunaj, 21. jan. Na Bzuri in Ravki so včeraj Nemci zopet začeli z napadi. Na Suhi so imeli dobre uspehe. Severno od Červone Njive, pri Sohačevu, so prišli nekoliko naprej. V srednji Poljski pri Lopusnem Mlinu, 30 kilometrov severnozahodno od Kielc, so Rusi pričeli z napadi, pa so bili odbiti. Med Novogeorgijevskim in Plockom so tudi Rusi pričeli z ofenzivo. Pri Radzanovu so bili dne 18. januarja vrženi nazaj, a so ponovili napad. Mala ruska četa je prodrla blizu Lipna, severno od Vloclavka, kjer so jo Nemci zavrnil.

Dunaj, dne 21. jan. Rusi v Galiciji in na Ruskem preganjajo Žide s pogromi.

Krakov, 21. jan. V ruski trdnjavi Brest-Litovsku se je razletela zaloga smodnika; razneslo je mnogo streliva. Zažgal je neki poljski vojak. Ubitih je bilo 1000 ljudi. — Padli so trije sinovi obitelji Sobolewski iz Loviča, ki so bili avstrijski legijonaši, na bojiščih.

Berlin, 21. jan. V Kavkazu se je morala ruska vojska na novo grupirati.

Berlin, 21. jan. Odstopil je vojni minister in šef generalnega štaba Falkenhayn. Na njegovo mesto je bil imenovan Wild von Hohenborn. Falkenhayn je postal general pehote.

Rim, 21. jan. Vodstvo socialistov je sklenilo, da bodo tisti iz stranke vrženi, ki se bodo udeleževali shodov za vojno. V februarju bo stranka napravljala shode, na katerih bode manifestirala proti vojni.

Pariz, 21. jan. Vojaško oblastvo je ukazalo izprazniti Soisson.

Petrograd, 21. jan. Rusi pričakujejo za prihodnje dni močne avstrijske in nemške ofenzive.

Vizitnice, kuverte, pisemske papirje, računske zaključke ter sploh vsa v to stroko spadajoča dela izvršuje najličneje in ceno TISKARNA „TISK. DRUŠTVA“ V KRANJU

Pozor, članice Marijinih družb!

Tiska se v naši tiskarni Bleiweisov družbeni molitvenik: „Hči Brezmadežne“. Imel bo okrog 500 strani. Oblika bo ista kakor pri „Tolažba dušam v vicah“. V prvem delu se ponatiskava stanovski pouk, katerega so v prvi izdaji Slovenke z velikim navdušenjem sprejele. V drugem, novem delu je bogat marijanski molitvenik, ki nudi poleg drugih posebno veliko obhajilnih molitev in vse za družbe potrebne molitve. Pesmi je čez 30. Veljal bo molitvenik rdečobrezan 3 K. Naroča se lahko takoj pri „Tiskovnem društvu“ v Kranju, ker kmalu izide.

Darila povodom vojne za podružnico deželnega pomožnega društva „Rdeči križ“ v Kranju.

(Dalje.)

Nabiralna pola nadučitelja Janko Jezerška v Križah pri Trzinu. Križe: Ivan Jezeršek, nadučitelj, 2 K, A. Jezeršek 2 K, Vera, Danica, Janko, Darinka, Stanka Jezeršek 3 K, F. Aljančič 2 K, Jerica Aljančič 10 K, Katarina Aljančič 20 K, Katarina Žepić 1 K, Marija Jelenc 2 K, Ivan Žepić 60 v, J. Naglič 1 K. Pristava: Jos. Primožič 5 K, Ana Brilja 1 K, Karl Lang 1 K, Marija Primožič 2 K, Marija Legat 3 K, Š. Perko 1 K. Retnje: Marija Košir 60 v, Ivan Uranič 1 K, S. & Tončka Zupan 2 K, Antonija Kuhar 1 K, M. Ribnikar 1 K, Katar. Globočnik 1 K, Simon Smuk 5 K, Tomaž Žepić 2 K, Peter Meglič 60 v, Katarina Marčun 40 v. Breg: Mar. Jeraj 1 K, Franc Vrhovnik 1 K, Anton Golmajer 1 K. Žigant vas: Anton Urbanc 2 K, Doroleja Sitar 1 K, Franc Močnik 50 v, Uršula Aljančič 5 K, Matevž Rozman 20 v, J. Poljanec 5 K, Janez Jazbec 2 K. Sebenje: Janez Fajfar 3 K, Urh Gradišar 1 K, Miha Zaplotnik 1 K, Franc Perne 10 K, M. Zupan 1 K, Joža Stegnar 1 K, Matija Urbanc 2 K, Franc Veitnik 1 K. Križe: Helena Oranič 10 K, Franc Potočnik 10 K, Andrej Rozman 1 K. Matevž Žepić 2 K, Andrej Gradišar 1 K, Jož. Gradišar 1 K, Frančiška Barle 1 K, Franc Šarabon 1 K. Križe: Miha Plajbes 2 K, Jože Žepić 1 K, J. Oblak 1 K. Senično: Janko Ribnikar 3 K, Joža Škrjanc 1 K, F. Ribnikar 1 K. Jera Fajfar, Sebenje, 20 K. Snakovo: A. Zupan 2 K, Ivana Rant 1 K, Josip Janc 3 K, Franc Zupan, Retnje, 2 K. Sebenje: Peter Dolinar 2 K, Marija Bohinc 2 K. — Skupaj 181 K 10 v.

Nabiralna pola občine Velesovo. Velesovo: J. Gerkman 5 K, Aleš Gerkman 2 K, Janez Kern 3 K, Fr. Maček 2 K, Janez Plevel 2 K, Marija Arnez 2 K, Joža Sajovic 5 K, A. Sajovic 2 K, Ivana Sajovic 2 K, Franc Ribnikar 3 K, Hen. Pilar 2 K, Janez Sajovic 5 K, Matija Zavrl 2 K, Jan. Žagar 2 K, Janez Zlebir 2 K, Jože Zorman 2 K. Praprotna Polica: Blaž Kně 2 K, Janez Kern 2 K, Marija Jenko 2 K, Jože Zorman 2 K, Blaž Remic 2 K, Miha Stare 3 K. Lovro Rebernik 2 K, Blaž Kepic 3 K, Mana Zupin 2 K, Mar. Maček 3 K, Ivana Maček 3 K, Andrej Maček 2 K, Anton Zorman 5 K, Janez Ribnikar 3 K, Marjana Zorman 2 K, J. Sajovic 2 K, Mana Sajovic 2 K, Ant. Ahčin 2 K, P. Štepihar 2 K, Janez Jereb 5 K. Trata: Miha Bajt 2 K, Janez Šerjak 2 K, Matej Rogelj 2 K, France Grilc 2 K, France Gašperlin 2 K, Valentin Selan 5 K, Jakob Vreček 2 K. Adergas: J. Brešar 10 K, Jakob Maček 2 K, Martin Murnik 5 K, Jakob Murnik 5 K, Mar. Hacin, Trata, 2 K, M. Maček, Prapr. Polica, 2 K. Adergas: Anton Čebulj 3 K, France Brešar 5 K, M. Sajovic 2 K, Marija Jenko 3 K, Marjana Jerina 2 K, M. Ahčin 6 K. Jožef Hacin, Češnjek, 3 K. Adergas: Pavla Dežman 2 K, Ivan Kalan 2 K, Neža Skofic 2 K, Matej Gričnik 2 K, Velesovo: Jože Ahčič 1 K, Janez Sekne 1 K, M. Rogelj 1 K, Janez Vreček 1 K, Egidij Urbanček 1 K, Janez Murnik 1 K, Anton Murnik 60 v, Janez Murnik 50 v, J. Petričič 1 K, K. Zorman 1 K, Ivana Ropret 1 K, Jos. Kalan, Adergas, 2 K. Velesovo: Jože Murnik 1 K, Jože Zavrl 1 K, I. Vreček 1 K. Prapr. Polica: Janez Ahčin 1 K, Jože Brezar 1 K, J. Maček 1 K, Marjana Maček 1 K, Franca Maček 1 K, Janez Jenko 1 K, Mana Maček 1 K, Marija Maček 1 K, A. Ribnikar 1 K, France Zupan 1 K, Marija Šimnovec 1 K, Jože Maček 1 K, Jože Grilc 1 K, Ivana Kne 1 K, M. Nastran 1 K. Adergas: Janez Osterman 1 K, Jože Selan 1 K, M. Bukovnik 1-60 K, Janez Zarnik 1 K, Marija Cviren 1 K, M. Goričnik 1 K. — Skupaj 171 K.

Zobozdravniški in zobotehniški atelje

Dr. Edv. Globočnik, okrožni zdravnik in zobozdravnik, in **Fr. Holzhaeker**, konc. zobotehnik

V KRANJU

v Hlebševi hiši, nasproti rotovža, je slavnemu občinstvu vsak delavni dan od 8. ure zjutraj do 5. ure popoldne na razpolago.

Dr. Globočnik ni k vojakom poklican in zdravi nadalje. 16 52—34

Čisto novo in moderno

blago za ženske in moške obleke radi prevelikega nakupa in velike zaloge prodajam

po lastni ceni
IVAN SAVNIK
Kranj, pri Besenčanu.